

سنجش روابط بین عوامل مؤثر بر ریسک پروژه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر با استفاده از تکنیک دیمیتل فازی

غلامرضا جمالی^۱، مهدی هاشمی^۲

چکیده: عدم توجه به ظرافت‌های مدیریتی در ریسک‌های پروژه‌های فناوری اطلاعات، علاوه بر آن که باعث تحقق نیافتن منافع پیش‌بینی شده می‌شود، موجب شکست این پروژه‌ها نیز خواهد شد. در این میان شناسایی مهمترین ریسک‌های فناوری اطلاعات و سنجش ارتباط آنان نقش اساسی در تصمیم‌گیری‌های مدیریتی ایفا می‌کند. اجرای صحیح پروژه‌های فناوری اطلاعات در بانک‌ها در گروه شناسایی و سنجش مهمترین ریسک‌های پروژه‌های فناوری اطلاعات است. هدف از انجام این پژوهش شناسایی و سنجش روابط بین عوامل ریسک در پروژه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر با استفاده از تکنیک دیمیتل فازی است. بدین منظور با استفاده از نظر ۱۵ متخصص و مرور ادبیات نظری ابتدا ۲۳ عامل مؤثر بر ریسک پروژه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر شناسایی شدند. سپس این عوامل با استفاده از تکنیک فرایند تحلیل شبکه‌ای فازی رتبه‌بندی گردیدند. در پایان از بین آنها هشت عامل با بیشترین درجه اهمیت شناسایی شدند. نتایج پژوهش نشان داد، مهمترین عوامل مؤثر بر ریسک پروژه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر عبارتند از: کارمندان بی تجربه و نداشتن دانش و مهارت لازم در منابع انسانی، انحصاری بودن برخی منابع مورد نیاز، بالا نبودن قابلیت اطمینان و امنیت و نگهداری داده و خطر حمله هکرها و نبود مکانیزم نظارتی کافی در هنگام اجرای پروژه فناوری اطلاعات.

واژه‌های کلیدی: پروژه فناوری اطلاعات، ریسک، تکنیک دیمیتل فازی

۱. استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

۲. کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۷/۱۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۰/۰۹/۰۵

نویسنده مسئول مقاله: غلامرضا جمالی

E-mail: gjamali@pgu.ac.ir

مقدمه

مزایای غیرقابل انکار فناوری اطلاعات در افزایش دقت و سرعت جریان امور، افزایش کیفیت جهانی، کاهش هزینه‌ها و رضایت بیشتر مشتریان باعث شده سازمان‌ها به سرعت به استقرار و استفاده از سیستم‌های اطلاعاتی روی آورند. در حقیقت در محیط تجاری امروزی به فناوری اطلاعات به عنوان یک منبع رقابتی نگریسته می‌شود [۱]. نیاز به مدیریت پروره در جامعه فناوری اطلاعات به دلیل رشد پیچیدگی‌های توسعه و یکپارچه‌سازی کاربردهای تجاری مختلف در معماری نرم‌افزارهای کاربردی سازمانی، یکپارچه‌سازی و پشتیبانی از زیرساخت‌های سخت‌افزاری و ارتباطی اهمیت یافته است.

اگرچه فناوری اطلاعات قابل اطمینان‌تر، سریع‌تر و ارزان‌شده است، هزینه‌ها، پیچیدگی‌ها و ریسک‌های پروره‌های فناوری اطلاعات همچنان رو به افزایش است [۱]. ریسک در پروره‌های فناوری اطلاعات به طور شگفت‌انگیزی مدیریت نمی‌شود، این مسئله ناشی از هزینه بسیار بالایی است که در پروره‌های فناوری اطلاعات می‌شود [۱]. نتیجه مطالعه پایک نشان داد، تنها ۳۰٪ از شرکت‌ها از تجزیه و تحلیل ریسک استفاده می‌کنند [۲]. همچنین بسیاری از سازمان‌ها برای کاهش ریسک در پروره‌های فناوری اطلاعات، اقدام به برداش سپاری پروره می‌کنند، ولی این خود باعث بوجود آمدن ریسک‌هایی جدیدی در پروره خواهد شد. مطالعاتی که در ارتباط با پروره‌های فناوری اطلاعات صورت گرفته است این مطلب را تأیید می‌کند [۱].

پیشینه پژوهش

به هر روی، یکی از عوامل کلیدی موفقیت در پروره‌های فناوری اطلاعات شناسایی ریسک‌های سطح بالا و مدیریت آن است. مطالعات زیادی در مورد شناسایی عوامل مهم ریسک‌زا در پروره‌های فناوری اطلاعات شده است. پژوهشی که باکارینی و همکاران انجام داد؛ در این مطالعه ۲۹ ریسک مهم شناخته شده در پروره‌های فناوری اطلاعات شناخته شد [۶].

هر چند تعدادی از پژوهشگران ادعا نمودند، مطالعه انجام شده توسط باکارینی کامل ترین پژوهش در حوزه ریسک پژوهش‌های فناوری اطلاعات است، سایر پژوهشگران به پژوهش یاد شده اکتفا نکرده، پژوهش‌های نسبتاً جامعی را در این حوزه انجام دادند. بوهم با مصاحبه که با مدیران باتجربه پژوهش‌های فناوری اطلاعات انجام داد، ده ریسک مهم را شناسایی کرد[۷]. رپونن و لیتین پرسشنامه‌ای براساس مطالعه انجام شده توسط بوهم را طراحی کرده، با توزیع آن در میان ۱۱۰۰ مدیر پژوهش فناوری اطلاعات، کل ریسک‌ها در این حوزه را به شش گروه طبقه‌بندی کردند[۸].

هیمسترا و کاسترس با ترکیب کردن مطالعات انجام شده در این حوزه و همچنین مصاحبه با مدیران باتجربه، ۳۶ ریسک را در قالب نه گروه طبقه‌بندی کردند[۵]. موینیهام نیز با مصاحبه‌ای که روی چهارده مدیر باتجربه در کشور ایران انجام داد، ۲۱ ریسک مرتبط با پژوهش‌های فناوری اطلاعات را شناسایی کرد[۱۵]. بارکلی و همکاران براساس مرور ادبیات نظری که انجام می‌دهند، ۲۳ ریسک را در پنج طبقه کلی دسته‌بندی می‌کنند[۹].
والاس و کیل نیز مدلی برای ارزیابی شش بعد ریسک مطالعه شده بر عملکرد کلی پژوهه ارائه می‌دهند[۱۰]. هان و هوانگ با تجزیه و تحلیل ۱۱۵ پژوهه، اثر ۲۷ ریسک بر عملکرد که در شش بعد طبقه‌بندی شده‌اند را مورد مطالعه قرار می‌دهند[۱۱]. اشمت و همکاران پژوهشی درباره‌ی مدیران باتجربه در کشورهای هنگ‌گنگ، فلاند و آمریکا با تکنیک دلفی انجام می‌دهند. آنها ۵۳ ریسک را شناسایی کردند که می‌توان این تعداد ریسک را در چهارده گروه طبقه‌بندی کرد. به هر روی، این گروه پژوهشی ادعا می‌کنند، این مطالعه یکی از جامع‌ترین و کامل‌ترین پژوهش‌ها در حیطه‌ی شناسایی ریسک پژوهش‌های فناوری اطلاعات است[۱۲].

ژیوسانگ و همکاران برای بررسی سطح ریسک در پژوهش‌های فناوری اطلاعات، ۲۱ ریسک را شناسایی کرده، این تعداد ریسک را در چهار طبقه برای تعیین سطح ریسک در پژوهش‌های فناوری اطلاعات طبقه‌بندی کردند[۱۱]. اوبرت و همکاران برای به‌دست آوردن اثرات نامطلوب ریسک، اقدام به بازبینی ادبیات پیشین کردند. در این پژوهش پانزده

ریسک شناسایی شد که این تعداد ریسک در پنج دسته طبقه‌بندی شدند. بسیاری از پژوهشگران به دنبال تعیین وزن هر کدام از عوامل ریسک در پروژه‌های فناوری اطلاعات هستند[۱۳]. جیانگ و همکاران برای تعیین وزن و همچنین میزان همبستگی هر کدام از عوامل بر ریسک کل پروژه، ۵۰۰ پرسشنامه بین مدیران پروژه‌های فناوری اطلاعات توزیع کردند. نتایج این پژوهش منجر به دسته‌بندی ۲۵ ریسک در شش گروه شد. وان و همکاران مدلسازی ساختار تفسیری را برای تعیین اثر هر کدام از عوامل ریسک پروژه‌های فناوری اطلاعات بر همیگر استفاده کرد؛ برای رسیدن به این هدف، ۵۲ ریسک را شناسایی کرده، این تعداد ریسک را در پنج گروه کلی طبقه‌بند کردند[۱۴].

یکی از موضوعات مهمی که در این حیطه مورد توجه پژوهشگران است بحث امنیت پروژه‌های فناوری اطلاعات است. فن و همکاران مدلی فازی را برای ارزیابی ریسک‌های امنیتی پروژه‌های فناوری اطلاعات ارائه می‌دهند. در این پژوهش پنج شاخص اصلی را در این ارتباط شناسایی کرده، با مدل پیشنهادی اقدام به ارزیابی این شاخص‌ها کردند[۱۶]. لی و همکاران شش عامل مهم ریسک پروژه‌های فناوری اطلاعات را شناسایی کرده، با معرفی رویکردهای جدید که مبنای آن معیارهای زبانی است، به ارزیابی این عوامل می‌پردازند[۱۷]. سرمایه‌گذاری در پروژه‌های فناوری اطلاعات دارای ریسک‌های متعددی است و این به چالشی برای مدیران تبدیل شده است. بیشتر این چالش‌ها نتیجه هزینه و سودی است که به سختی قابل تعیین است. همچنین ممکن است فناوری در طول یک دوره کوتاه‌مدت پروژه تغییر کند. چن و همکاران ریسک‌های سرمایه‌گذاری در پروژه‌های فناوری اطلاعات را به دو ریسک عمومی و خصوصی طبقه‌بندی می‌کنند. ارزیابی این دو نوع ریسک نشان می‌داد، پروژه‌های فناوری اطلاعات به شدت تحت تأثیر ریسک‌های موجود هستند[۱۸].

همواره برای مدیران پروژه امنیت اطلاعات یکی از دغدغه‌های مهم است. اوزکان و کارباکاک مجموعه‌ای از روش‌های ریسک‌ها را برای ارزیابی پروژه‌های فناوری اطلاعات مورد ارزیابی قرار دادند، بدین منظور ابتدا ریسک مرتبط با امنیت پروژه‌های فناوری

اطلاعات را شناسایی کرده، با انتباط این ریسک‌ها با استانداردهای ایزو و ارزیابی با روشهای مختلف، روشهای مختلف را بررسی کردند[۱۹].

هزینه‌های نرم‌افزاری پژوههای فناوری اطلاعات می‌تواند بسیار سنگین و بالا بوده، در طول زمان می‌تواند موجب شکست پژوههای فناوری اطلاعات شود. ریسک در این زمینه به عنوان عاملی که باعث تأخیر در تحویل، کاهش کیفیت و افزایش بیش از حد هزینه تعریف می‌شود. وی‌فو و همکاران مدل جدیدی را برای ارزیابی ریسک‌های نرم‌افزاری پژوههای فناوری اطلاعات پیشنهاد دادند. مدل ارائه شده تحت مدل ارزیابی ریسک نرم‌افزاری (SRAM)^(۱) معرفی می‌شود. در این مدل از پرسشنامه جامعی برای ارزیابی ریسک نرم‌افزاری استفاده شده، نتایج این پرسشنامه وارد این مدل می‌شود و خروجی این مدل ریسک نرم‌افزاری پژوههای فناوری اطلاعات را ارزیابی می‌کند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، می‌توان خروجی پژوههای نرم‌افزاری را پیش‌بینی کرد[۲۱].

اسکلتون و همکاران افراد سازمان را یکی از عناصر مهم موفقیت در پژوههای فناوری اطلاعات ذکر کردند. به گفته اسکلتون ریسکی که از ناحیه افراد سازمان متوجه پژوههای است، بسیار حیاتی و حساس است. چنانچه سازمانی از این ناحیه دچار آسیب شود می‌تواند به زوال و نابودی آن منجر شود؛ بنابراین توجه بیشتر مدیران به ریسک‌های این ناحیه می‌تواند ضامن موفقیت پژوههای فناوری اطلاعات شود[۲۰].

یانگ هوانگ و چانگ یونگ براساس مطالعات نظری و همچنین نظر متخصصان تعریف جامعی از پژوههای فناوری اطلاعات ارائه دادند سپس حوزه و عوامل ریسک پژوههای فناوری اطلاعات را تعیین کردند. در پایان چارچوبی برای مدیریت ریسک پژوههای فناوری اطلاعات را معرفی نمودند[۲۲]. توسعه فرایندهای نرم‌افزاری تحت تأثیر بسیاری از عوامل ریسک قرار گرفته که منجر به از دست دادن فرایندهای مورد نظر می‌شود. ریس و همکاران برای شناخت مهمترین عوامل تأثیرگذار بر توسعه فرایندهای نرم‌افزاری پژوهشی در این زمینه انجام دادند. روش ارائه شده در این پژوهش شامل سرمایه‌گذاری مؤثر منابع

برای افزایش احتمال است؛ بنابراین براساس متون نظری، روش بهینه‌سازی با چندین نرم‌افزار پیش‌بینی ریسک آزمایش شده است همچنین در این پژوهش از الگوریتم ژنتیک نیز برای کاهش ریسک پژوهه‌های توسعه نرم‌افزاری استفاده شد. نتایج این دو روش، کارایی مدل‌های پیش‌بین این پژوهشگران را نشان می‌دهد[۲۳]. آگاهی از بسیاری از عدم اطمینان باعث توانمند کردن مدیریت در برخورد با کاهش ریسک در پژوهه‌های فناوری اطلاعات شده است. آی‌گو و قولانگ برای مدیریت و کنترل اثربخش ریسک در این حوزه، مدلی فازی که می‌تواند قدرت پاسخ‌گویی به ریسک را تعیین و مشخص نماید، ارائه نمودند؛ بنابراین براساس این روش مدیران می‌توانند احتمال وجود ریسک را کاهش داده و نرخ موفقیت پژوهه را کاهش داده و نرخ موفقیت پژوهه را به میزان قابل توجهی افزایش دهند[۲۴].

از دیگر مدل‌های مهم فازی که برای ارزیابی ریسک پژوهه‌های فناوری اطلاعات معرفی شد، مدل لو و همکاران بود. این مدل از نظر انکا به نظریه فازی بر سایر نظریه‌ها برتری دارد[۲۵]. فنگ و لی برای ارزیابی پژوهه‌های فناوری اطلاعات بر ریسک‌های امنیتی پژوهه‌های فناوری اطلاعات متکی شد. به نظر او فاصله گرفتن از عدم اطمینان اثرگذارترین فاکتور در موفقیت ارزیابی ریسک پژوهه فناوری اطلاعات است[۲۶]. بیزوی و همکاران دو طرح آموزشی که در اروپا اجرا شد را بررسی قرار کردند. در این بررسی مهتمرين ریسک شناخته شده در حوزه عملکرد کارکنان شناخته شد[۲۷]. در زیر خلاصه‌ای از پژوهش‌های انجام شده در حوزه فناوری اطلاعات آمده است.

معیارهای مؤثر بر ریسک پژوهه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر
در این پژوهش نخست، ۲۳ معیار مؤثر بر ریسک پژوهه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر که با استفاده از نظر پانزده متخصص و مرور ادبیات نظری جمع‌آوری شدند، شناسایی شد سپس این عوامل با استفاده از تکنیک فرایند تحلیل شبکه‌ای فازی رتبه‌بندی

شدند و از بین آنها هشت عامل که درجه اهمیت بیشتری داشتند شناسایی شدند. جدول شماره (۱) این عوامل را نشان می‌دهد.

جدول ۱. عوامل مؤثر بر ریسک پرتوهای فناوری اطلاعات

کارمندان بی تجربه، عدم وجود دانش و مهارت لازم در منابع انسانی	C1
انحصاری بودن برخی منابع مورد نیاز	C2
خروج کارکنان با مهارت‌های بسیار بالا از پرتو	C3
نامناسب بودن زبان برنامه نویسی به منظور توسعه نرم افزار	C4
وجود مشکلاتی در نگهداری، طراحی و برنامه نویسی	C5
بالا نبودن قابلیت اطمینان و امنیت و نگهداری داده و خطر حمله هکرهای	C6
نبود تجربه قبلی در ارتباط با توسعه سیستم جدید	C7
نبود مکانیزم نظارتی کافی در هنگام اجرای پرتوهای فناوری اطلاعات	C8

روش‌شناسی روش دیمتل فازی

تکنیک دیمتل که اولین بار آن را دانشمندان امریکایی در بین سال‌های ۱۹۲۶ تا ۱۹۷۲ ارائه کرد، روشهای مسائل پیچیده بود. این تکنیک براساس تئوری گراف ساخته شده بود که قادر بود مسائل را با روش ساده حل کند ولی عیوبی که بر تکنیک دیمتل وارد است؛ یعنی تصمیم‌گیری در شرایط عدم اطمینان موجب ارائه تکنیک دیمتل فازی شد. روش دیمتل فازی با استفاده از متغیرهای زبانی فازی، تصمیم‌گیری را در شرایط عدم اطمینان محیطی آسان می‌کند. این تکنیک در زمینه‌های تولید، مدیریت سازمان، سیستم اطلاعات و علوم اجتماعی کاربرد دارد^[۲۹]. افرون بر آن، این تکنیک می‌تواند همه مشکلات پیش روی سازمان‌ها را با به کار گیری تصمیم‌گیری گروهی در شرایط فازی حل کند^[۲۳]. گام‌های این تکنیک به شرح زیر است.

گام اول، طراحی معیارهای زبانی فازی

در این مرحله ما نیازمند تعیین معیارهایی برای تصمیم‌گیری هستیم. برای رفع عدم اطمینان باید این معیارها را با توجه به معیارهای زبانی (جدول ۲) در اختیار تصمیم‌گیرنده بگذاریم تا با توجه به این معیارها، معیارها با هم مقایسه شود [۲۳].

جدول ۲. مقیاس‌های زبانی برای مقایسات زوجی

واژه‌های زبانی برای مقایسات زوجی	مقادیر زمانی
تأثیر خیلی بالا	(۰/۷۵، ۰/۷۵، ۱)
تأثیر بالا	(۰/۵، ۰/۷۵، ۱)
تأثیر پایین	(۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵)
تأثیر خیلی کم	(۰، ۰/۲۵، ۰/۵)

گام دوم، ساخت نظرسنجی از پاسخ‌دهندگان

در این گام از هر پاسخ‌دهنده خواسته می‌شود، بر اساس جدول (۱) قدام به مشخص کردن

اثر هر معیار بر معیار دیگر کند. نماد $(\tilde{O}_{ij}, m_{ij}, u_{ij})$ نشان‌دهنده نظر پاسخ‌دهنده در مورد اثر عامل i بر عامل j است. برای هر $j = i$ در ماتریس‌ها عدد صفر قرار داده می‌شود.

برای هر پاسخ‌دهنده یک ماتریس $n \times n$ که باید دارای درایه‌های فازی باشد به عنوان \tilde{O}^P تعریف می‌شود، در اینجا p تعداد پاسخ‌دهندگان و n تعداد عامل‌های مورد

مطالعه است؛ بنابراین، $\tilde{O}^P = [\tilde{O}_{ij}]$ ماتریس‌هایی از p پاسخ‌دهنده خواهیم داشت

[۲۹]

گام سوم، ساخت ماتریس تصمیم‌گیری اولیه (\tilde{O})

گام سوم، ساخت ماتریس تصمیم‌گیری اولیه (\tilde{O})، در حققت از میانگین ساده نظرات همه

افراد استخراج می‌شود که در آن $(\tilde{O}_{ij}, m_{ij}, u_{ij})$ ابعاد فازی مثلثی هستند [۳۰].

$$\tilde{O}_{ij} = \frac{1}{p} \times \sum_{p=1}^p \tilde{a}_{ij}^p \quad (1)$$

$$\tilde{o} = \begin{pmatrix} \tilde{O}_{11} & \tilde{O}_{12} & \tilde{O}_{13} & \cdots & \tilde{O}_{1n} \\ \tilde{O}_{21} & \tilde{O}_{22} & \tilde{O}_{23} & \cdots & \tilde{O}_{2n} \\ \tilde{O}_{31} & \tilde{O}_{32} & \tilde{O}_{33} & \cdots & \tilde{O}_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \tilde{O}_{m1} & \tilde{O}_{m2} & \tilde{O}_{m3} & \cdots & \tilde{O}_{mn} \end{pmatrix} \quad (2)$$

گام چهارم، اقدام به محاسبه ماتریس نرمالایز(بهنجار) شده (\tilde{Z}) محاسبه می‌شود(ماتریس ۵). برای بدست آوردن ماتریس نرمالایز شده فرمول‌های (۲) و (۳) استفاده می‌شود[۲۹].

$$\tilde{Z}_h = k \times \tilde{o}_h \quad h=l, m, u \quad (2)$$

$$k = \min \left(\frac{1}{\max \sum_{\substack{j=1 \\ 1 \leq i \leq n}}^n |\tilde{o}_{ij}|}, \frac{1}{\max \sum_{\substack{i=1 \\ 1 \leq j \leq n}}^n |\tilde{o}_{ij}|} \right) \quad i, j \in \{1, 2, 3, \dots, n\} \quad (3)$$

$$\tilde{Z} = \begin{pmatrix} \tilde{Z}_{11} & \tilde{Z}_{12} & \tilde{Z}_{13} & \cdots & \tilde{Z}_{1n} \\ \tilde{Z}_{21} & \tilde{Z}_{22} & \tilde{Z}_{23} & \cdots & \tilde{Z}_{2n} \\ \tilde{Z}_{31} & \tilde{Z}_{32} & \tilde{Z}_{33} & \cdots & \tilde{Z}_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \tilde{Z}_{m1} & \tilde{Z}_{m2} & \tilde{Z}_{m3} & \cdots & \tilde{Z}_{mn} \end{pmatrix} \quad (4)$$

در گام پنجم، ماتریس \tilde{V} برای هر حد فازی ($\tilde{l}_{ij}, \tilde{m}_{ij}, \tilde{u}_{ij}$) به وسیله فرمول‌های (۵)، (۶) و (۷) محاسبه می‌شود.

$$l_{ij}^{\prime \prime} = \tilde{Z}_l \times (I - \tilde{Z}_l)^{-1} \quad (5)$$

$$m_{ij}^{\prime \prime} = \tilde{Z}_m \times (I - \tilde{Z}_m)^{-1} \quad (6)$$

$$u_{ij}^{\prime \prime} = \tilde{Z}_u \times (I - \tilde{Z}_u)^{-1} \quad (7)$$

در پایان، هر کدام از حدّهای پایین، میان و بالا مثلثی را با هم ترکیب کرده، ماتریس \tilde{V} محاسبه می‌شود.

$$\tilde{V} = \begin{pmatrix} \tilde{v}_{11} & \tilde{v}_{12} & \tilde{v}_{13} & \cdots & \tilde{v}_{1m} \\ \tilde{v}_{21} & \tilde{v}_{22} & \tilde{v}_{23} & \cdots & \tilde{v}_{2m} \\ \tilde{v}_{31} & \tilde{v}_{32} & \tilde{v}_{33} & \cdots & \tilde{v}_{3m} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \tilde{v}_{n1} & \tilde{v}_{n2} & \tilde{v}_{n3} & \cdots & \tilde{v}_{nm} \end{pmatrix} \quad (8)$$

در گام ششم، اقدام به غیرفازی کردن اعداد فازی می‌شود. بدین منظور برای هر i و j از فرمول (۹) استفاده می‌شود.

$$v = \frac{(l + 4m + u)}{6} \quad (9)$$

$$V = \begin{pmatrix} v_{11} & v_{12} & v_{13} & \cdots & v_{1n} \\ v_{21} & v_{22} & v_{23} & \cdots & v_{2n} \\ v_{31} & v_{32} & v_{33} & \cdots & v_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ v_{m1} & v_{m2} & v_{m3} & \cdots & v_{mn} \end{pmatrix} \quad (10)$$

هفتمین گام، در این تکنیک محاسبه حد آستانه است. برای حذف کردن معیارهای کم اثر در مدل از حد آستانه استفاده می‌شود. در روش دیمیتل حد آستانه مشترکی برای تمامی درایه‌ها مشخص می‌شود سپس درایه‌هایی که عدد آن بیشتر از حد آستانه است در ماتریس U وارد شده، به جای درایه‌هایی که عدد آن کمتر از حد آستانه است، عدد صفر قرار می‌دهیم. (در ماتریس U). [۲۹]

$$TS = \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m V_{ij}}{m \times n} = \quad (11)$$

$$TS = \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m V_{ij}}{m \times n} = \frac{\sum_{i=1}^n D_i}{m \times n} = \frac{\sum_{j=1}^m R_j}{m \times n}$$

$$\begin{cases} U_{ij} = V_{ij} & V_{ij} \geq TS \\ U_{ij} = 0 & \text{در غیراین صورت} \end{cases} \quad (12)$$

گام هشتم، محاسبه $D_i - R_i$ و $D_i + R_i$ که $D_i - R_i$ و $D_i + R_i$ به ترتیب از جمع هر سطر و ستون ماتریس x به دست می‌آید. بعد از اینکه $D_i - R_i$ و $D_i + R_i$ محاسبه شدند، نمودار شدت اثرگذاری و اثربخشی رسم شده که در واقع مبنای تصمیم‌گیری است [۳۰]. روی محور x و بر محور y ، $D_i - R_i$ قرار می‌گیرند. ارزش‌های R ، اهمیت هر عامل را نشان می‌دهد و هرچه عاملی مقادیر بالاتری از این ارزش را به خود اختصاص دهد، از اهمیت بالاتری نیز برخوردار خواهد بود [۳۲]. برای مشخص کردن ارتباط بین فاکتورها باید با توجه به فرض-های این تکنیک و به روش زیر عمل می‌کنیم [۳۱].

۱. اگر $(D_i - R_j) < 0$ و $(D_i + R_j) = \delta$ (عددی بزرگ است)؛ بنابراین گفته می‌شود که فاکتور(i) مشکل اصلی مسئله مورد نظر است و باید حل شود.

۲. اگر $\delta = D_i + R_j$ و $\delta > 0$ که ($D_i - R_j$) عددی بزرگ است؛ بنابراین گفته می‌شود که فاکتور(i) فاکتوری است که مشکل هسته‌ای مسئله موردنظر را حل می‌کند و باید در اولویت قرار گیرد.

۳. اگر $\epsilon = D_i + R_j$ و $\epsilon < 0$ که ($D_i - R_j$) عددی کوچک است؛ بنابراین گفته می‌شود که فاکتور(i) فاکتوری است مستقل که فاکتورهای کمی روی آن تأثیر می‌گذارد.

۴. اگر $\epsilon = D_i - R_j$ و $\epsilon > 0$ که ($D_i - R_j$) عددی کوچک است؛ بنابراین گفته می‌شود که فاکتور(i) فاکتوری است مستقل که روی تعداد کمی از فاکتورهای دیگر اثر می‌گذارد.

مطالعه موردی

برای انجام این پژوهش ابتدا ماتریس $(\tilde{Z})^{(l,m,u)}$ که از ادغام نظرات افراد با توجه به هشت عامل کلیدی متغیرهای مؤثر بر ریسک پیاده‌سازی پژوهه‌های فناوری اطلاعات به روش میانگین ساده به دست آمد، محاسبه شد. بعد از اینکه ماتریس تصمیم‌گیری اولیه به دست آمد، اقدام به نرمالایز کردن ماتریس به دست آمده شد. برای نرمالایز کردن ماتریس تصمیم‌گروهی بدین ترتیب عمل می‌کنیم که حدۀای اعداد فازی (l,m,u) را از هم جدا می‌کنیم؛ یعنی ماتریسی که مربوط به حد پایین فازی (l) متغیرهای مؤثر بر ریسک پیاده‌سازی پژوهه‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت باشد را تشکیل می‌شود. این کار برای حدۀای دیگر اعداد فازی (m,u) نیز تکرار می‌شود. در نتیجه ماتریس تصمیم‌گیری ابتدایی به سه ماتریس تبدیل خواهد شد. جمع سطّری همه ماتریس را به دست آورده، تمام درایه‌های هر ماتریس (مثلًاً ماتریس مربوط به l) را از بزرگترین مقدار ماتریس مربوطه (مثلًاً ماتریس مربوط به l) تقسیم می‌کنیم؛ بنابراین هر ماتریس حدۀای فازی نرمالایز خواهد شد. در فرایندهای شرح داده شده از فرمول (۲) و (۳) استفاده شده است. با ترکیب سه ماتریس نرمالایز شده ماتریس نرمالایز (\tilde{Z}) حاصل می‌شود.

جدول ۳. ماتریس نرم‌الایز شده تصمیم‌گیری

بعد از نرمالایز کردن نظر افراد در ارتباط با رابطه بین معیارهای مؤثر بر ریسک پیاده سازی پروژه های فناوری اطلاعات می باشد ماتریس \tilde{V} را محاسبه کنیم. ماتریس \tilde{V} برای هر \tilde{V}_{ij} مربوط به ماتریس های $(u_{ij}^{''}, m_{ij}^{''})$ محاسبه شده و از فرمول های (۵)، (۶) و (۷) برای بدست آوردن ماتریس \tilde{V} مربوط به حد های فازی استفاده می شود. در نهایت با ترکیب ۳ ماتریس، ماتریس \tilde{V} که در جدول (۴) نشان داده شده است، به دست می آید.

جدول ۴. ماتریس محاسبه شده (\tilde{V})

C8	C7	C6	C5	C4	C3	C2	C1	A
۰/۰۷۸۶	/	۰/۰۵۷۸	/	۰/۰۴۰۱	۰/۰۵۵۴	۰/۰۴۴۴	۰/۰۲۸۵	۰/۰۰۶۶
۰/۰۵۵۳	/۰/۰۵۷۴	۰/۰۷۱۵	۰/۰۵۱۰	۰/۰۵۱۱	۰/۰۵۱۱	۰/۰۳۴۳	۰/۰۱۳۹	C1
۰/۰۷۳	/۰/۰۷۲۲	۰/۰۸۶۱	۰/۰۵۱۰	۰/۰۸۷۷	۰/۰۵۱۸	۰/۰۵۴۹	۰/۰۱۱۷	
۰/۰۴۶۹	/۰/۰۳۰۲	۰/۰۴۷۴	۰/۰۳۸۸	۰/۰۳۰۴	۰/۰۲۴۹	۰/۰۲۷۹	۰/۰۱۹۲	
۰/۰۵۰۳	/۰/۰۴۳۷	۰/۰۵۰۵	۰/۰۴۰۱	۰/۰۴۰۱	۰/۰۴۰۲	۰/۰۱۳۶	۰/۰۰۳۰۴	C2
۰/۰۷۶۷	/۰/۰۵۶۸	۰/۰۸۶۱	۰/۰۷۳۰	۰/۰۸۷۹	۰/۰۵۸۰	۰/۰۱۳۶	۰/۰۱۴۱	
۰/۰۳۶۴	/۰/۰۳۰۸	۰/۰۴۰۹	۰/۰۴۰۵	۰/۰۳۱۷	۰/۰۰۶۱	۰/۰۴۰۹	۰/۰۱۱۶	
۰/۰۵۲۹	/۰/۰۵۳۰	۰/۰۵۶۳	۰/۰۴۹۳	۰/۰۵۶۴	۰/۰۱۳۶	۰/۰۵۴۶	۰/۰۰۴۱۹	C3
۰/۰۸۰۲	/۰/۰۶۵۱	۰/۰۸۱۲	۰/۰۷۵۱	۰/۰۷۵۱	۰/۰۷۸۸	۰/۰۱۴۵	۰/۰۰۷۰۵	
۰/۰۳۰۳	/۰/۰۴۷۷	۰/۰۵۷۵	۰/۰۵۷۵	۰/۰۵۷۵	۰/۰۲۷۵	۰/۰۱۲۲	۰/۰۰۱۲۱	
۰/۰۵۱۵	/۰/۰۵۱۷	۰/۰۵۷۷	۰/۰۵۷۷	۰/۰۵۷۷	۰/۰۲۹۱	۰/۰۱۳۶	۰/۰۰۳۷۱	C4
۰/۰۶۰۷	/۰/۰۸۰۴	۰/۰۶۷۶	۰/۰۶۷۶	۰/۰۶۷۶	۰/۰۲۲۴	۰/۰۰۶۲۸	۰/۰۰۵۳۶	
۰/۰۷۸۳	/۰/۰۳۹۹	۰/۰۵۶۹	۰/۰۵۶۹	۰/۰۵۶۹	۰/۰۱۴۱	۰/۰۰۵۱	۰/۰۰۵۱	
۰/۰۶۵۲	/۰/۰۵۰۵	۰/۰۷۷۹	۰/۰۱۴۲	۰/۰۱۴۲	۰/۰۳۶۴	۰/۰۱۳۶	۰/۰۰۴۳۳	C5
۰/۰۸۵۹	/۰/۰۷۱۹	۰/۰۱۸۹	۰/۰۲۳۰	۰/۰۱۸۹	۰/۰۱۳۰	۰/۰۰۵۴	۰/۰۰۱۷۱۶	
۰/۰۵۱۵	/۰/۰۴۳۸	۰/۰۱۱۳	۰/۰۱۱۳	۰/۰۱۱۳	۰/۰۳۷۷	۰/۰۰۴۵	۰/۰۰۳۶۹	C6
۰/۰۳۰۸	/۰/۰۴۷۷	۰/۰۱۹۷	۰/۰۱۹۷	۰/۰۱۹۷	۰/۰۰۷۱	۰/۰۰۶۰	۰/۰۰۴۶۱	
۰/۰۸۲۷	/۰/۰۱۰۸	۰/۰۲۵۱	۰/۰۲۵۱	۰/۰۲۵۱	۰/۰۱۸۶	۰/۰۰۸۳۸	۰/۰۰۱۷۳	
۰/۰۷۴۳	/۰/۰۰۷۷	۰/۰۰۹۱	۰/۰۰۹۱	۰/۰۰۹۱	۰/۰۰۴۵	۰/۰۰۳۶۷	۰/۰۰۱۳۹	C7
۰/۰۴۷۷	/۰/۰۱۳۲	۰/۰۱۳۲	۰/۰۱۳۲	۰/۰۱۳۲	۰/۰۰۴۳	۰/۰۰۵۰۷	۰/۰۰۶۵۶	
۰/۰۶۴	/۰/۰۲۳۱	۰/۰۷۵۵	۰/۰۵۳۷	۰/۰۵۳۷	۰/۰۰۷۶	۰/۰۰۷۵۷	۰/۰۰۸۳۰	
۰/۰۱۳۴	/۰/۰۴۰۴	۰/۰۵۱۳	۰/۰۴۰۴	۰/۰۴۰۴	۰/۰۳۶۸	۰/۰۰۴۳۶	۰/۰۰۴۸۶	C8
۰/۰۱۰۹	/۰/۰۴۷۷	۰/۰۷۷۱	۰/۰۵۱۱	۰/۰۵۱۱	۰/۰۴۷۱	۰/۰۰۴۷۱	۰/۰۰۷۷۵	
0.0291	0.0748	0.088	0.0799	0.0704	0.073	0.0865	0.0828	

بعد از این مرحله، محاسبه (D) و (R) است که در آن D جمع ردیف و R جمع ستون است و با توجه به روش مرکز جاذبه از حالت فازی خارج شدن سپس (D+R) و (D-R) محاسبه شد که نتایج محاسبات در جدول (۵) آمده است.

جدول ۵. محاسبات (R و D)

	D	R	D+R	D-R
C1	۰/۳۳۷۴۸۱۳	۰/۴۰۰۴	۰/۷۳۷۸۸۱۳	-۰/۰۶۲۹۲
C2	۰/۴۰۱۲	۰/۳۷۱۶۸۱۳	۰/۷۷۲۸۸۱۳	۰/۰۲۹۵۱۷
C3	۰/۳۴۴۸۵	۰/۴۰۲۵۸۱۳	۰/۷۴۷۴۳۳	-۰/۰۵۷۷۳
C4	۰/۴۵۴۹۱۷	۰/۳۲۲۳۳۳	۰/۷۷۷۲۵	۰/۱۳۲۵۸۱۳
C5	۰/۳۵۸۷	۰/۴۱۷۶۸۱۳	۰/۷۷۶۳۸۱۳	-۰/۰۵۸۹۸
C6	۰/۴۶۴۳۳۳	۰/۴۳۱۵۸۱۳	۰/۸۹۵۹۱۷	۰/۰۳۲۷۵
C7	۰/۳۸۲۱۸۱۳	۰/۳۷۱۰۱۷	۰/۷۵۳۲	۰/۰۱۱۱۶۷
C8	۰/۴۲۴۲۱۷	۰/۴۵۰۶	۰/۸۷۴۸۱۷	-۰/۰۲۶۳۸

آخرین مرحله، رسم نمودار تأثیر مستقیم و غیرمستقیم با توجه به (D+R) و (D-R) است همچنین با استفاده از جدول (۵) که در واقع از دفازی کردن ماتریس محاسبه شده (\tilde{V}) در جدول فازی شماره (۴) به دست آمده است. درجه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری هریک از متغیرهای مؤثر بر ریسک پیاده سازی پژوههای فناوری اطلاعات در باشك ملت مشخص شد.

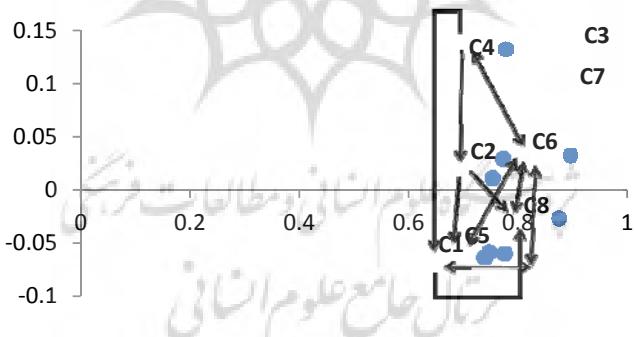
جدول ۶. ماتریس دفازی شده

	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8
C1	۰/۰۱۴۰	۰/۰۳۱	۰/۰۴۲	۰/۰۳	۰/۰۴۵۷۲	۰/۰۶۳	۰/۰۳۵۶	۰/۰۶۵۹
C2	۰/۰۳۹۵	۰/۰۱۵	۰/۰۵۵	۰/۰۳	۰/۰۱۶	۰/۰۵۳	۰/۰۶۳	۰/۰۶۹
C3	۰/۰۴۶۸	۰/۰۴۴	۰/۰۱۴	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۶۲	۰/۰۵۳۴	۰/۰۴۹۸
C4	۰/۰۶۸	۰/۰۶۸	۰/۰۵۵	۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۰۶۶	۰/۰۶۱۰	۰/۰۵۲۸
C5	۰/۰۴۹۵	۰/۰۰۵۳	۰/۰۰۵۹	۰/۰۰۲	۰/۰۱	۰/۰۴۸	۰/۰۴۲۴	۰/۰۶۳۱
C6	۰/۰۷۰۹	۰/۰۰۵۷	۰/۰۶۲	۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۰۲۰	۰/۰۵۴	۰/۰۷۳۹
C7	۰/۰۵۳۹	۰/۰۴۳	۰/۰۰۵۰	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵۱	۰/۰۱۴۳	۰/۰۵۶۱
C8	۰/۰۴۵۴	۰/۰۴۹	۰/۰۰۵۱	۰/۰۴	۰/۰۵	۰/۰۵۲	۰/۰۳۹۳	۰/۰۱۶۷

نتیجه‌گیری

بدون تردید شرایط حاکم بر بسیاری از سازمان‌ها تفاوت شگرفی با گذشته پیدا کرده است. امروزه سازمان‌ها با چالش‌های متعددی روبرو هستند. گرایش به سمت جهانی شدن، تغییر و تحولات تکنولوژیکی، مشتری‌گرایی، استفاده روزافزون از اینترنت، تجارت الکترونیکی و عواملی نظیر آن شدت و تنوع رقابت بین سازمان‌ها را افزایش داده است. با توجه به اهمیت موضوع بالا سعی بر آن شد که فاکتورهای مؤثر بر ریسک پژوهش‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر را شناسایی کرده همچنین درجه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری این عوامل نسبت به هم تعیین شود. بدین منظور ۲۳ عامل کلیدی مؤثر بر ریسک پژوهش‌های فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر شناسایی شده سپس با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ای فازی به هشت عامل مهم کاهش یافتند. درپایان درجه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری آنها با استفاده از تکیک (FUZZY DEMATEL) و رسم شکل مشخص شدند.

نمودار (۱)

در این پژوهش با استفاده از رسم شکل و همچنین مقادیر $(D_i - R_j)$ ، $(D_i + R_j)$ و تعداد فلش‌های خروجی و ورودی هر معیار و با در نظر گرفتن فرض‌های دیمیل اقدام به نتیجه‌گیری شد که در نهایت درجه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری و همچنین شدت اثرگذاری و اثرپذیری معیارها به شکل زیر بیان شد.

۱. معیار(C1)، معیاری است که بر معیار(C8) اثر می‌گذارد و از دو معیار(C4,C6) اثر می‌پذیرد. طبق فرض تکنیک دیمیل چون $(D_i+R_j)=0.06292$ و $(D_i-R_j)=-0.737883$ ، بنابراین گفته می‌شود، معیار(C1) یکی از مشکلات ریسک پروژه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر است و باید حل شود.
۲. معیار(C2)، معیاری است که بر معیار(C8,C5) اثر می‌گذارد و از معیار(C4) اثر می‌پذیرد. طبق فرض تکنیک دیمیل چون $(D_i+R_j)=0.772883$ و $(D_i-R_j)=0.029517$ ، بنابراین می‌توان گفت که معیار(C2) معیاری است که مشکل هسته‌ای مسئله ریسک پروژه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر را حل می‌کند و باید در اولویت توجه قرار گیرد.
۳. معیار(C3)، معیاری است که نه از هیچ ماتریسی تأثیر می‌پذیرد و نه بر هیچ ماتریسی اثر می‌گذارد و با توجه به فرض دیمیل گفته می‌شود این معیار، معیاری مستقل در مسئله ریسک پروژه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر است.
۴. معیار(C4)، معیاری است که بر معیار(C1,C2,C6) اثر می‌گذارد و از هیچ معیاری اثر نمی‌پذیرد و طبق فرض تکنیک دیمیل چون $(D_i+R_j)=0.777225$ و $(D_i-R_j)=0.132583$ ، بنابراین گفته می‌شود، که معیار(C4) معیاری است مستقل که روی تعدادی از فاکتورهای مؤثر بر ریسک پروژه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر اثر می‌گذارد.
۵. معیار(C5) T معیاری است که بر هیچ معیاری اثر ندارد و دو معیار(C2,C6) بر روی آن اثر می‌گذارد. طبق فرض تکنیک دیمیل چون $(D_i+R_j)=(-0.05898)$ و $(D_i-R_j)=(0.776383)$ ؛ بنابراین گفته می‌شود که معیار(C5) معیاری است مستقل که فاکتورهای کمی روی آن اثر می‌گذارد.
۶. معیار(C6)، معیاری است که بر معیار(C4) اثر می‌گذارد و از سه معیار(C1,C5,C8) اثر می‌پذیرد. طبق فرض تکنیک دیمیل چون $(D_i+R_j)=(0.895917)$ و $(D_i-R_j)=(0.03275)$ ؛ بنابراین گفته می‌شود، که معیار(C6) معیاری است که مشکل هسته‌ای مسئله ریسک پروژه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر است و باید حل شود.

ریسک پژوهه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر را حل می‌کند و باید در اولویت قرار گیرد.

۷. معیار (C7)، معیاری است که نه از هیچ ماتریسی تأثیر می‌پذیرید و نه بر هیچ ماتریسی اثر می‌گذارد و با توجه به فرض دیمیتل گفته می‌شود این معیار، معیاری مستقل در مسئله ریسک پژوهه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر است.

۸. معیار (C8)، معیاری است که بر هیچ معیاری اثر ندارد و سه معیار (C1,C2,C6) بر آن اثر می‌گذارد. همچنین با توجه به فرض تکنیک دیمیتل چون $(D_i - R_j) = (-0.02638)$ و $(D_i + R_j) = (0.874817)$ ؛ بنابراین گفته می‌شود که این معیار یکی دیگر از مشکل اصلی مسئله ریسک پژوهه فناوری اطلاعات در بانک ملت استان بوشهر است و باید حل شود.

منابع

- Chen T., Zhang, J., & Lai, K.-K. An Integrated Real Options Evaluating Model for Information Technology Projects under Multiple Risks. International Journal of Project Management 2009; 27(8): 776–786.
- Willcocks L., Griffiths C. Predicting Risk of Failure in Large-Scale Information Technology Projects. Technological forecasting and social change. 1994: 205-228.
- Pike R., Ho S. Risk Analysis in Capital Budgeting: Barriers and Benefits. Omega. 1991: 235-245.
- SyaripahRuzaini S. A., Noor Habibah A., Mohamed, A. Risk Management Practices in IT Outsourcing Projects. IEEE; 2008.
- Heemstra F., Kusters R. Dealing with Risks: a Practical Approach. Journal of Information Technology 1996; 11(4): 333–346.
- Baccarini D., Salm, G., Love P. Management of Risks in Information Technology Project. Industrial Management and Data Systems. Emerald Insight; 2004: 286-295.
- Boehm B. Software Risk Management: Principles and Practices. IEEE Software 1991; 8(1): 32–41.

8. Ropponen J., Lyytinen K. Components of Software Development Risk: How to Address Them? A Project Manager Survey. *IEEE Transactions on Software Development* 2000; 26(2): 98–112.
9. Barki H., Rivard S., Talbot J. Toward an Assessment of Software Development Risk. *Journal of Management Information Systems* 1993; 10(2): 203-225.
10. Wallace L., Keil M. Software Project Risks and Their Impact on Software Project Risks and Their Impact on. *Communications of the ACM* 2004; 47(4): 68–73.
11. Han W., Huang S. An Empirical Analysis of Risk Components and Performance on Software Projects. *Journal of Systems and Software* 2007; 80(1): 42–50.
12. Schmidt R., Lyytinen K., Keil M., Cule P. Identifying Software project Risks: an International Delphi Study. *Journal of Management Information Systems* 2001; 17(4): 5–36.
13. Auberl B., Patry M., Rivard S. Assessing the Risk of IT Outsourcing . Proc. 31st Annual Hawaii International Conference on System Sciences; 1998: 685-692.
14. Wan J., Zhu S., Wang Y. Empirical Analysis on Risk Factors of IT Service Management Project Implementation. *IEEE*; 2008: 1-4.
15. Moynihan T. How Experienced Project Managers Assess Risk. *Software*, IEEE 1997; 14(3): 35–41.
16. Fan M., Pai Lin N., Sheu C. Choosing a Project Risk-handling Strategy: An Analytical Model. *International Journal of Production Economics* 2007; 700–713.
17. Liu P., Zhang X., Liu w. A Risk Evaluation Method for the High Tech Project Investment Based on Uncertain Linguistic Variables. *Technological Forecasting & Social Change* 2010; 273-284.
18. Chen T., Zhang J., Lai K.-K. An Integrated Real Options Evaluating Model for Information. *International Journal of Project Management Technology Projects under Multiple Risks* 2009; 776-786.
19. Ozkan S., Karabacak B. Collaborative Risk Method for Information Security Management Practices: A Case Context within Turkey. *International Journal of Information Management* 2010; 567–572
20. Skelton M., Thamhain H. J. He Human Side of Managing Risks in High-Tech Product Developments. *IEEE*; 2003: 600-605.

21. Wei Foo S., Muruganantham, A. Software Risk Assessment Model. IEEE; 2000: 536-544.
22. Yinghong Z., Changyong L. The Research on the Risks & the Countermeasures of the Distributed IT Projects. IEEE; 2011: 16-22.
23. Reyes F., Reyes N., Candia-Véjar A., Bardeen M. The optimization of Success Probability for Software Projects Using Genetic Algorithms. The Journal of Systems and Software 2011: 775–785.
24. Ai-guo T., Ru-Iong W. Software Project Risk Assessment Model Based on Fuzzy Theory. International Conference on Computer and Communication Technologies in Agriculture Engineering. 2010: 328-330.
25. Lu W., Liang C., Ding Y. A Method for Risk Assessment in IT Project with Incomplete Information. IEEE; 2010: 21-28
26. Feng N., Li, M. An Information Systems Security Risk Assessment Model Under Uncertain Environment. Applied Soft Computing; 2010: 4332-4340.
27. Bîzoi M., Maria Suduc A., Gorghiu G., Monica Gorghiu L. Risk Assessment of Information and Communication Technology Use in Multinational Educational Projects. Procedia Social and Behavioral Sciences 2010; 2836–2840.
28. Lin C.-J., Wu W.-W. A Causal Analytical Method for Group Decision-making under Fuzzy Environment. Expert Systems with Applications 2008; 34: 205–213
29. Quan Z., HuangWeila i., Zhang Y. Identifying Critical Success Factors in Emergency Management Using a Fuzzy DEMATEL Method. Safety Science 2011; 243–252
30. Jassbimap Javad; Mohamadnejad Farshid; Nasrollahzadeh Hossein. A Fuzzy DEMATEL Framework for Modeling Cause and Effect relationships of Trategy; 2010.
31. Lee Y., Li M., Yen H., Huang T. Analysis of Adopting an Integrated Decision Makingtrial and Evaluation Laboratory on a Technology Acceptance Model. Expert Systems with Applications 2010; 1745-1754
32. Shieh j., Wu H., Huang K. A DEMATEL Method in Identifying key Success Factors of Hospital Service Quality. Knowledge-Based Systems 2010; 277–282.